

Bilag 5.

BUTIKSHANDELENS FÆLLESRAAD

Den 26. april 1968.

Vedrørende forslag til lov om ændring af lov om skattefri afskrivninger m. v.

Butikshandelens Fællesraad tillade sig herved at henvende sig til folketingsudvalget vedrørende ovennævnte lovforslag, for så vidt angår dets regler om en nyordning af afskrivning på bygninger.

Fællesraadet kan i det hele tilslutte sig den af højesteretssagfører E. Groth-Andersen afgivne mindretalsudtalelse til Afskrivningsudvalgets betænkning af 5. marts 1968. Der ses efter Fællesraadets opfattelse ikke at foreligge motivering for den skærpelse af afskrivningsreglerne, som foreslås af et flertal i Afskrivningsudvalget (f. eks. om en forringet afskrivningsadgang i de første år efter en bygnings opførelse eller erhvervelse, ubetinget beskatning af fortjeneste ved salg af en ejendom, på hvilken der er afskrevet, afskaffelse af adgang til afskrivning over „restlevetiden“ etc.). Ganske særlig må man tage afstand fra en ændring af de gældende regler, hvorefter der kan foretages ekstra afskrivning på 10 pct. p. a. i de første 4 år efter en bygnings opførelse eller erhvervelse. Denne adgang til ekstra afskrivning har været af stor betydning for fremme af investeringer, som igen er en nødvendig forudsætning for den fornødne rationalisering og ekspansion i erhvervslivet.

Fællesraadet er imidlertid klar over, at når der som i det foreliggende tilfælde foreligger en flertalsindstilling fra Afskrivningsudvalget, omfattende de i øvrigt repræsenterede erhverv med en enkelt modifikation, vil der ikke for tiden være mulighed for at gennemføre en i princippet mere rationel og rimelig ordning på dette vigtige område.

Fællesraadet skal derimod meget indtrængende henstille, at der foretages den ændring i lovforslaget, at der for butiksbbygninger gives samme afskrivningsregler som for øvrige erhvervsbygninger inden for

industri, landbrug, håndværk og handel. En sådan ændring berører ikke principperne i den af Afskrivningsudvalgets flertal foreslåede ordning, hvorved bemærkes, at butikshandelen ikke finder det rimeligt, at denne skal have ringere afskrivningsregler, blot for at man derved kunne sikre en i øvrigt enstemmig indstilling fra Afskrivningsudvalget. De saglige hensyn må være de afgørende.

Om de saglige hensyn skal vi bemærke, at det grundlæggende synspunkt for den af udvalget foreslåede udvidelse af området for afskrivningsberettigede bygninger er; at bygninger ikke blot er genstand for fysisk forældelse, men i lige så høj grad, ja måske i endnu højere grad under den moderne erhvervsudvikling er genstand for teknisk-økonomisk forældelse. Det er Butikshandelens Fællesraad, der som den første har påpeget dette vigtige moment i problematikken omkring bygningsafskrivninger, netop fordi butiksbbygninger måske mere end nogen anden bygningsart inden for erhvervsbyggeri er genstand for teknisk-økonomisk forældelse. Også på denne baggrund forekommer det urimeligt, at butiksbbygninger stilles ringere end en lang række andre erhvervsbygninger, der ikke har en teknisk-økonomisk forældelse; som kommer op på siden af butiksbbygningernes.

Vi skal i denne forbindelse henvide til pag. 9 ff. i Afskrivningsudvalgets betænkning. Det vil her bemærkes, at man udvider området for afskrivningsberettigede bygninger på følgende områder med henvisning til teknisk-økonomisk forældelse:

1. Der har hidtil ikke i fuldt omfang været anerkendt afskrivning på industribygninger. Dette gælder især bygninger til lettere industri, f. eks. i konfektions- og triko-